

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 6Nt/8/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512010672
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2012:7512010672.2

Uznesenie

Okresný súd Košice - okolie, samosudcom JUDr. Miroslavom Baňackým, v trestnej veci návrhu odsúdeného H. H. na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.11.2012 v Košiciach takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Tr por. súd návrh odsúdeného - H. H., V. L. N.. XX. E. Č.. X, K. na povolenie obnovy konania vo veci prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona vedenej na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. X V. XX/XXXX

z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 30.8.2012 podal odsúdený H. H. (ďalej len ako „odsúdený“) návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 4 T 60/2011. Svoj návrh doplnil o čestné prehlásenie poškodeného J. F.. Na rozhodnutie o tomto návrhu súd nariadil verejné zasadnutie, na ktorom vypočul odsúdeného, svedka - poškodeného J. F. C. B. H.. P..

Odsúdený vo svojej výpovedi uviedol, že po tom, čo bol právoplatne odsúdený stretol poškodeného, ktorý sa ho pýtal, že ako to dopadlo s jeho trestnou vecou. Odsúdený mu povedal, že bol právoplatne odsúdený. Na to mu poškodený povedal, že toto nechcel spôsobiť, že odsúdeného krivo obvinil na základe toho, že mu dlžil nejaké peniaze, tak ich chcel od odsúdeného dostať späť. Odsúdený si presne nepamätal, kde stretol poškodeného. Na základe toho čo mu povedal poškodený sa začal zaujímať o možné riešenia a obrátil sa so žiadosťou o právnu pomoc na svojho obhajcu a ďalej už postupoval podľa jeho pokynov. Odsúdený sa nepamätal, kedy vrátil poškodenému dlžné peniaze, vedel len že to bolo vo viacerých splátkach po 10 eur. Pokiaľ ide o zranenia poškodeného, ktoré boli dokázané uviedol, že poškodený sa mu k zraneniam bližšie nevyjadroval, avšak poškodený aktívne športuje, teda mohlo sa mu to podľa odsúdeného stať pri športe. Čestné prehlásenie vzniklo z iniciatívy odsúdeného, podľa odsúdeného poškodený mal potýčky s každým, poškodený je normálny, okrem prípadov, keď si vypije, vtedy dokáže byť impulzívnejší ako iný. V pôvodnom konaní odsúdený nemal obhajcu pretože si myslel, že to nebude potrebné, že prinajhoršom, ak mu bude preukázaná vina, tak mu bude uložený podmienkový trest. Rovnako tak nevedel odsúdený uviesť, prečo krivé obvinenie zo strany poškodeného neuviedol vo svojom odvolaní.

Výpoveď odsúdeného sama o sebe pôsobí presvedčivo a dôveryhodne, vo výpovedi sa neobjavili obsahové alebo logické nezrovnalosti, avšak pre samotné rozhodnutie o návrhu je potrebné posudzovať tento dôkaz v kontexte ďalších vykonaných dôkazov.

Poškodený vo svojej výpovedi uviedol, že čestné prehlásenie podpísal, chcel uviesť pravdu o tom, že krivo obvinil odsúdeného H., čestné prehlásenie napísal asi pred 4 mesiacmi. O odsúdení odsúdeného vedel, lebo bol na pojednávaní. O tom, ako bola vec rozhodnutá sa dozvedel z uznesenia krajského súdu, ktoré mu bolo doručené. Odsúdeného krivo obvinil preto, aby sa zľakol a vrátil mu peniaze, ktoré

mu dlžil. Podľa poškodeného mu odsúdený doposiaľ nevrátil tieto peniaze, napriek tomu, že nedostal tieto peniaze rozhodol sa povedať pravdu, pretože si uvedomil, že to nebolo správne. Poškodený tvrdil, že k zisteným zraneniam prišiel pádom z bicykla, o 23:30 hod, dňa 3.10.2010, pretože bol pod vplyvom alkoholu. Iniciátorom tohto čestného vyhlásenia bol odsúdený. O páde z bicykla nepovedal nikomu. Výpoveď poškodeného sama o sebe pôsobí takmer presvedčivo a dôveryhodne, vo výpovedi sa objavila istá logická nezrovnalosť, keď podľa tvrdenia poškodeného dôvodom jeho krivého obvinenia v pôvodnom konaní bola snaha vymôcť od odsúdeného dlžné peniaze, napriek tomu, že tieto peniaze neboli vrátené, poškodený mení svoju výpoveď v prospech obžalovaného. Uvedená logická nezrovnalosť sa ale dá vysvetliť napríklad výčitkami svedomia. Obdobne aj pri tomto dôkaze súd má za to, že pre správne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania je potrebné posudzovať tento dôkaz v kontexte ďalších vykonaných dôkazov.

Predvolaný znalec H.. P. uviedol, že trvá na svojom znaleckom posudku. Pri podaní svojho znaleckého posudku vychádzal z naštudovaného spisového materiálu, ktorý mal k dispozícii, zo zdravotnej dokumentácie a z kontrolného vyšetrenia. Vtedy poškodený uvádzal, že bol napadnutý, udieraný do tváre, uderel sa zadnou časťou hlavy do steny. Tak isto pri kontrolnom vyšetrení pre vypracovanie znaleckého posudku uvádzal, že bol útočníkom napadnutý udieraním do tváre a uderel si zadnú časť hlavy. Poranenia, ktoré mal poškodený zodpovedajú mechanizmu, ktorý vtedy uvádzal poškodený, pričom tieto poranenia boli viacpočetné na rôznych častiach tváre, neboli tam sprievodné znaky, ktoré sa pri páde z bicykla vyskytujú, odreniny v okolitých častiach, poranenia končatín- odrenín a mnoho početnosť poranení, tieto poranenia preto nemohli vzniknúť pri páde z bicykla. Ani v prípade ak by poškodený padal dole kopcom po tráve, mnohopočetnosť poranení na malých plochách, svedčí o pôsobení síl na malú plochu a toto pôsobenie síl korešponduje so vznikom údermi päšťou, lebo päšť zasahuje na malú plochu a spôsobuje takéto poranenia. Znalec uviedol, že nepredpokladá, žeby takéto zranenia vznikli pádom.

Výpoveď znalca nebola spochybnená ani po stránke odbornej ani po stránke obsahovej, súd hodnotí výpoveď znalca ako objektívnu a argumentačne podloženú.

Na základe zhodnotenia všetkých vykonaných dôkazov vo vzájomnej súvislosti súd konštatuje, že odsúdený navrhol povoliť obnovu konania z dôvodu, že poškodený, ktorý ho v pôvodnom konaní usvedčoval zo spáchania trestného činu, pre ktorý bol právoplatne odsúdený, učinil čestné prehlásenie, v ktorom priznal, že odsúdeného krivo obvinil z trestného činu, že predmetné zranenia si spôsobil pádom z bicykla, pričom odsúdeného obvinil preto, že bol na neho nahneváný, pretože mu dlžil peniaze, ktoré poškodený súrne potreboval. Tvrdenie poškodeného, že odsúdeného obvinil krivo, pretože mu dlžil peniaze a následne keď videl dôsledky svojho konania priznal pravdu, vyznievajú málo presvedčivo a dôveryhodne ak ich budeme konfrontovať s výpoveďou odsúdeného. Predovšetkým ide o to, že odsúdený tvrdil že peniaze, ktoré mu dlžil, a ktoré boli dôvodom pre krivé obvinenie, mu vrátil v niekoľkých splátkach po 10 €. Na druhej strane poškodený vrátenie peňazí poprel. Súdu sa javí nepravdepodobné, aby o tak podstatnej okolnosti, osoby, ktoré sú na tom priamo zainteresované, vypovedali rozporne. Odhliadnuc od uvedeného takáto zmena vo výpovedi poškodeného by mala určité logické opodstatnenie, ak by poškodenému boli vrátené dlžné peniaze a až potom by zmenil výpoveď v prospech odsúdeného. Rovnako tak za málo presvedčivé súd považuje tvrdenie odsúdeného, že jedného dňa stretol poškodeného a ten by sa ho pýtal ako dopadlo jeho trestné stíhanie a potom čo sa dopyčul aké fatálne dôsledky spôsobil svojou krivou výpoveďou sa rozhodol vyjaviť pravdu, nakoľko ako uviedol poškodený bol na hlavnom pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok a tiež mu bolo doručené rozhodnutie Krajského súdu, tak že ako sám uviedol, vedel o odsúdení odsúdeného. Napriek tomu, že krajský súd rozhodol o odvolaní dňa 30.1.2012 čestné vyhlásenie bolo urobené až 3.7.2012. Najviac je výpoveď poškodeného spochybnená v tej časti, kde poškodený vysvetľuje ako prišiel k predmetným zraneniam. Jeho tvrdenia súd konfrontoval s názorom znalca, ktorý v danej veci vypracoval znalecký posudok H.. P., ktorý jednoznačne zotrval za svojich záveroch a uviedol, že zistené zranenia zodpovedajú mechanizmu, ktorý uviedol poškodený v pôvodnej výpovedi a pri kontrolnom vyšetrení. Znalec nepredpokladal, že by zistené zranenia mohli vzniknúť pádom z bicykla a to ani na trávnatý povrch smerom z kopca. To znamená, že výpoveď poškodeného bola spochybnená aj pokiaľ ide o objektivizáciu mechanizmu vzniku zistených poranení. Súd považuje za potrebné dodať, že poškodený bol tak v prípravnom konaní vypočutý po poučení o dôsledkoch krivej výpovede, na hlavnom pojednávaní bol takisto poučený o dôsledkoch krivej výpovede a navyše zložil aj prisahu a na základe tohto poučenia

tvrdil, že klamal. V konaní o návrhu na povolenie obnovy bol tiež poučený, že má vypovedať pravdu, že nesmie iného ľ živo obviňovať a tiež zložil prísahu a vypovedá tak ako vypovedá, pričom tvrdí, že je to pravda, avšak jeho výpoveď sa nielen že nezhoduje s výpoveďou odsúdeného (na to by sme sa mohli povzniesť) ale ani s názorom znalca pokiaľ ide o zistené zranenia, čo by mohla byť predsa len významná objektivizujúca skutočnosť.

To znamená, že ak napriek riadnemu poučeniu a prísahe, poškodený na verejnom zasadnutí vypovedal, pričom tvrdí, že vypovedal pravdu, no napriek tomu jeho výpoveď sa nepreukáže ako pravdivá, dôveryhodnosť takéhoto dôkazu súd považuje za tak významne spochybnenú, že ju nemožno prijať ako relevantný dôkaz alebo skutočnosť, súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že neboli zistené žiadne dôvody na povolenie obnovy konania a preto súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 dní od jeho oznámenia, sťažnosť sa podáva cestou Okresného súdu Košice - okolie, bude o nej rozhodovať Krajský súd v Košiciach. Sťažnosť má odkladný účinok.